

ข้อบังคับคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว
ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้การพิจารณาสอบสวนความผิดทางวินัยและการสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐(๔)(ฉ) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว ครั้งที่ ๕/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ คณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"โรงพยาบาล" หมายความว่า โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว

"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลบ้านแพ้วตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)

ข้อ ๕ การนับเวลาตามข้อบังคับนี้ ถ้ากำหนดเป็นวัน สัปดาห์ เดือนหรือปี มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องอำนาจตามข้อบังคับนี้จะได้เริ่มดำเนินการในวันนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามข้อบังคับนี้ ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ

ในกรณีที่บุคคลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสองต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดลงในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ประธานกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้วเสนอคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้วเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๘ เจ้าหน้าที่งานต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติในหมวดนี้โดยเคร่งครัด การกระทำใดที่เป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามและข้อปฏิบัติในหมวดนี้ เป็นความผิดทางวินัย

ข้อ ๙ เจ้าหน้าที่ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๑๐ เจ้าหน้าที่ต้องสุภาพเรียบร้อยและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการในหน้าที่โดยชอบ

ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่โรงพยาบาลหรือไม่เป็นการรักษาประโยชน์ของโรงพยาบาล เจ้าหน้าที่ผู้รับคำสั่งควรเสนอความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้บังคับบัญชาทันที หากผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม เจ้าหน้าที่ผู้รับคำสั่งต้องปฏิบัติตาม

ข้อ ๑๑ เจ้าหน้าที่ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมและให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อในกิจการอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยไม่ชักช้า ปฏิบัติต่อประชาชนอย่างสุภาพเสมอภาค และอย่างมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน

ข้อ ๑๒ เจ้าหน้าที่ต้องประพฤติตนและปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งโรงพยาบาล ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง ประกาศ ของคณะกรรมการและโรงพยาบาล กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาล

ข้อ ๑๓ เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลดีหรือเกิดความก้าวหน้าแก่โรงพยาบาล รวมทั้งต้องระมัดระวังรักษาทรัพย์สินและผลประโยชน์ของโรงพยาบาล

ข้อ ๑๔ เจ้าหน้าที่ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่โรงพยาบาลจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่มิได้

ข้อ ๑๕ เจ้าหน้าที่ต้องรักษาความลับของโรงพยาบาล

ข้อ ๑๖ เจ้าหน้าที่ต้องประพฤติและปฏิบัติตามจรรยาและมารยาทแห่งวิชาชีพของตน

ข้อ ๑๗ เจ้าหน้าที่ต้องรักษาความสามัคคีและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เกิดผลดีต่อโรงพยาบาล

ข้อ ๑๘ เจ้าหน้าที่ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือผู้มีหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของตน การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือเป็นรายงานเท็จด้วย

ข้อ ๑๙ เจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยหน้าที่อำนาจของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๒๐ เจ้าหน้าที่ต้องไม่ประพฤติให้เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงของตนหรือแก่ชื่อเสียงของโรงพยาบาล

ข้อ ๒๑ เจ้าหน้าที่ที่กระทำผิดวินัยกรณีต่อไปนี้ ถือเป็นกรกระทำผิดวินัยร้ายแรง

(๑) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่โรงพยาบาล
อย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่หรือขาดงานเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตาม
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๔) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาต่อโรงพยาบาล

(๕) จงใจปฏิบัติหรือกระทำการหรือละเว้นกระทำการใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย
แก่โรงพยาบาลอย่างร้ายแรง

(๖) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๗) ดุหมั่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้มาติดต่อโรงพยาบาลอย่างร้ายแรง

(๘) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึง
ที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ

ข้อ ๒๒ ให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับมีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย
และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๒๓ เจ้าหน้าที่ผู้ใดถูกกล่าวหาหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาโดยมีหลักฐาน
ตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชารายงานให้ผู้อำนวยการทราบ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนโดยพลันและต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)

(๒) ชื่อ ตำแหน่ง และหน่วยงานของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิดวินัย

(๔) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ข้อ ๒๔ เจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำความผิดและได้รับโทษในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยที่
ปรากฏชัดแจ้ง ผู้อำนวยการจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

(๑) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๒) กระทำความผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด และผู้อำนวยการเห็น
ว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ความประจักษ์ชัดแล้ว

(๓) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้
ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามกฎหมายและได้มีการบันทึก
ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(ก) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้รับโทษจำคุก หรือโทษหนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือลงโทษหนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(ข) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามกฎหมายและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(ค) กระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยองค์กรวิชาชีพได้วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๕ การดำเนินการสอบสวนพิจารณาวินัยตามข้อบังคับนี้ต้องจัดให้มีการบันทึกรายงานผลการสอบสวน การพิจารณารายละเอียด การจัดทำและการเก็บรักษาข้อมูล ข่าวสาร เอกสารหลักฐานที่พึงไว้อย่างเป็นระบบตามแบบที่โรงพยาบาลกำหนด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเมื่อมีการร้องขอ

ข้อ ๒๖ การร้องขอเพื่อตรวจดูบันทึกรายงาน ข้อมูล ข่าวสาร เอกสารหลักฐานที่พึงไว้นั้นจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่โรงพยาบาลกำหนดต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาอนุญาต

การอนุญาตให้ตรวจดูบันทึกรายงาน ข้อมูล ข่าวสาร เอกสารหลักฐานที่พึงไว้นั้นตามวรรคหนึ่งให้นำกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ข้อ ๒๗ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๒๓ หรือความปรากฏต่อผู้อำนวยการว่า มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำการ หรือไม่กระทำการใดๆ ละเว้นหรืองดเว้นกระทำการใดๆ เข้าข่ายเป็นความผิดวินัย ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้อำนวยการอาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เพื่อสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้แล้วรายงานต่อผู้อำนวยการเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผู้อำนวยการพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำที่ถูกกล่าวหาหรือเหตุอันควรสงสัยนั้นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้อำนวยการดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๓ หรือส่วนที่ ๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ ถ้าการกระทำที่ถูกกล่าวหาหรือเหตุอันควรสงสัยนั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้ให้ผู้อำนวยการสั่งยุติเรื่อง

(๑) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดวินัย

(๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้ฟังได้ว่ามีการกระทำหรือไม่มีกระทำการ การงดเว้นหรือละเว้นการกระทำใดๆ อันมีมูลเป็นความผิดวินัย

(๓) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดทางวินัย

(๔) การกล่าวหาในลักษณะบัตรมนเทห์โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและรายละเอียดแห่งการกระทำการงดเว้นหรือละเว้นการกระทำใดๆ รวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่กล่าวหา

ส่วนที่ ๓

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๓๐ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำการหรือไม่กระทำการใดๆ ละเว้นหรืองดเว้นกระทำการใดๆ เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้อำนวยการอาจดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๓๑ การดำเนินการทางวินัยตามข้อ ๓๐ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการ ในกรณีที่เห็นว่าจะไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้แจ้งเหตุต่อผู้อำนวยการเพื่อขอขยายระยะเวลา ทั้งนี้ ผู้อำนวยการอาจสั่งขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็นครั้งหนึ่งไม่เกินสามสิบวัน

ระยะเวลาการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง รวมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๓๒ ให้เสนอผู้อำนวยการให้มีการแจ้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และให้รับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่ในการวินิจฉัย เว้นแต่จะปรากฏพยานหลักฐานอันเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับหนังสือแจ้ง ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๓๓ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๓๒ แล้ว ให้ทำความเข้าใจเป็นหนังสือเสนอต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาและออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรโดยเร็วดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยครั้งแรกและกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรบรรเทาโทษ จะงดโทษโดยให้ทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามส่วนที่ ๔ ต่อไป

การเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการตามความในวรรคหนึ่ง ให้นำความในข้อ ๗๐ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ผู้อำนวยการดำเนินการทางวินัยโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้นำส่วนที่ ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๕ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำการหรือไม่กระทำการใดๆ ละเว้นหรืองดเว้นกระทำการใดๆ เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๓๖ คณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้ ในกรณีที่มิได้เหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนจากภายนอกก็ได้

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อ ตำแหน่ง และหน่วยงานของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวน หรือผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

ข้อ ๓๗ ในระหว่างการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้นหรือในระหว่างการสอบสวนเพิ่มเติม หากผู้อำนวยการเห็นว่า เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความยุติธรรม ผู้อำนวยการอาจเปลี่ยน เพิ่ม หรือลด จำนวนของกรรมการสอบสวนได้โดยให้แสดงเหตุผลอย่างละเอียดชัดเจนไว้ในคำสั่งและให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนกรรมการสอบสวนตามความในวรรคหนึ่ง ไม่กระทบต่อการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๓๘ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้แล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย หรือจะแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการก็ได้ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งคำสั่งดังกล่าวทางไปรษณีย์ หรือถือตามวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดซึ่งอยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นลงชื่อในใบตอบรับภายในประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวนโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่ได้รับแล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาไปให้ประธานกรรมการสอบสวน เพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๙ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้

- (๑) เป็นผู้กล่าวหา
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหา
- (๘) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณี
- (๙) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๔๐ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการภายในห้าวันทำการ นับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๘(๑) หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีการดำเนินการตามข้อ ๓๙ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ อย่างละเอียดชัดเจน

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่า การคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้ออกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการภายในห้าวันทำการ นับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ ๔๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๔๐ แล้ว ให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคนให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้นำข้อ ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การกระทำใดๆ ของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามข้อ ๔๐ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ผู้อำนวยการต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในห้าวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ ๓๙ ให้ผู้นั้นแจ้งให้ประธานกรรมการสอบสวนและผู้อำนวยการทราบ และให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการตามข้อ ๔๑ โดยอนุโลมต่อไป

ส่วนที่ ๕

การรวบรวมและการรับฟังพยานหลักฐาน

ข้อ ๔๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น และให้จัดทำบัญชีสรรพเอกสารและพยานหลักฐานทั้งปวง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อของประธานกรรมการสอบสวนและเลขานุการในบัญชีสรรพเอกสารรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๔๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน

ข้อ ๔๕ การสอบปากคำตามข้อ ๔๔ ต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำแล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนหนึ่งคนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุด สอบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตักเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำตามความในวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ข้อ ๔๖ ในขณะที่สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่กรรมการสอบสวนเห็นว่า เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความ หรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา หรือการสอบปากคำตามข้อ ๔๗ ตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนเห็นสมควร อนุญาตให้บุคคลนั้นเข้าร่วมฟังการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน

ห้ามมิให้บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมฟังการสอบสวนตามความในวรรคหนึ่ง ตอบคำถาม พุดคุย หรือกระทำการใดๆ แทนผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานโดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นกรณีการสอบปากคำตามข้อ ๔๗

ข้อ ๔๗ การสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรืออาจารย์แพทย์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์ที่สังกัดมหาวิทยาลัยหรือสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ได้ และบุคคลที่เด็กร้องขอหรือไว้วางใจอยู่ร่วมด้วยในการสอบปากคำเด็กนั้น

การถามปากคำตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียง การสอบปากคำดังกล่าวซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นพยาน

ในกรณีที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรืออาจารย์แพทย์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์เห็นว่า คำถามใดอาจมีผลกระทบต่อจิตใจเด็กอย่างรุนแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์หรืออาจารย์แพทย์เฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์เป็นการเฉพาะตามประเด็นคำถามของคณะกรรมการสอบสวน โดยมีให้เด็กได้ยินคำถามของคณะกรรมการสอบสวนและห้ามมิให้ถามเด็กซ้ำซ้อนหลายครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๔๘ การสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่หูหนวกหรือเป็นใบ้ หรือทั้งหูหนวกและเป็นใบ้ หรือไม่เข้าใจภาษาไทยและจำเป็นต้องใช้ล่าม ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดหาล่ามที่เป็นกลางและเชื่อถือได้ให้แก่บุคคลดังกล่าว

ข้อ ๔๙ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ ๕๐ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวน จัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้เนื่องจากสูญหายหรือถูกทำลายจะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำหรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนและในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวมพยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญจะทดสอบหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดหรือต้องรับผิดชอบในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นเป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับความผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ส่วนที่ ๖

การดำเนินการสอบสวน

ข้อ ๕๔ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนและพิจารณาห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นการสอบปากคำตามข้อ ๔๖ ข้อ ๔๗ และข้อ ๔๘

ข้อ ๕๕ ให้ประธานกรรมการสอบสวนจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนรับเรื่องตามข้อ ๓๘(๒) ในกรณีที่ไม่ว่างจัดประชุมได้ภายในกำหนดให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบ

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็นและแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานไว้ให้ชัดเจน พร้อมทั้งบันทึกไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๘(๒)

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า จะไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จ ต่อผู้อำนวยความสะดวกเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน โดยให้ยื่นคำขอขยายก่อนสิ้นระยะเวลาดังกล่าว

ข้อ ๕๗ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการสอบปากคำพยานบุคคล ต้องกระทำต่อหน้ากรรมการสอบสวนจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการสอบสวนอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการสอบสวนไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้พิจารณาทำความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมเสนอความเห็นยุติเรื่องต่อผู้อำนวยการโดยให้นำความในข้อ ๗๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหามีมูลกระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ข้อ ๕๙ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุข้อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้ง แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานหรือขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้

บันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

ข้อ ๖๐ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ ๕๙ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด และให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับและอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ

ข้อ ๖๑ เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตามข้อ ๖๐ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวน หรือจะแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการก็ได้และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์ หรือถือตามวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดซึ่งอยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นลงชื่อในใบตอบรับภายในประเทศ

ข้อ ๖๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในข้อ ๖๐ ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๕๙ จำนวนหนึ่งฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์หรือถือตามวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดซึ่งอยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นลงชื่อในใบตอบรับภายในประเทศ

ในการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๖๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๖๑ หรือข้อ ๖๒ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและให้รับฟังข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่ในการวินิจฉัย เว้นแต่จะปรากฏพยานหลักฐานว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับหนังสือแจ้ง หรือมีเหตุอันจำเป็นอย่างอื่นใด ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถมาพบหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการดำเนินการเสียใหม่ และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๖๔ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติม แล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเหล่านั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๕๙ ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๑ ข้อ ๖๒ และข้อ ๖๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ให้ถ้อยคำหรือยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว มีสิทธิขอให้ถ้อยคำหรือยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณารายงานสอบสวนของผู้อำนวยการ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมต่อผู้อำนวยการก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๖๖ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้อำนวยการโดยเร็ว

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้อำนวยการมอบหมายงานกฎหมายพิจารณาเสนอความเห็น ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(๒) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่การกระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ ๖๗ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงเจ้าหน้าที่ใด ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า ผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้อำนวยการ โดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไป

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดร่วมกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะมอบให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้

ข้อ ๖๘ การดำเนินการตามข้อ ๖๗ หากคณะกรรมการสอบสวนจะใช้พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิมเพื่อดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกันแก่ผู้ถูกกล่าวหา นั้นได้ ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามข้อบังคับนี้แล้ว

ส่วนที่ ๗

การลงมติและการจัดทำรายงานสอบสวน

ข้อ ๖๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ถึงความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรบรรเทาโทษหรือไม่ เพียงใด แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดก็ให้มีมติเรื่อง

ข้อ ๗๐ รายงานการสอบสวนที่เสนอต่อผู้อำนวยการ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ข้อกล่าวหา

(๒) ชื่อ ตำแหน่ง และหน่วยงานของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๔) วันเวลาที่ประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวน ได้รับคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมทั้งเอกสารการรับทราบการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และวันเวลาที่ได้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก

(๕) รายงานการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและความเห็นของผู้อำนวยการ (ถ้ามี)

(๖) บันทึกที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และบันทึกที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อรับทราบ และได้รับมอบบันทึกการแจ้งดังกล่าว

(๗) บันทึกคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา

(๘) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(ก) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหาอย่างละเอียด

(ข) ประเด็นเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่พิจารณา

(ค) เปรียบเทียบวินัยจรรยาบรรณที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(ง) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ตามข้อใด และบทลงโทษ รวมทั้งเหตุบรรเทาโทษ (ถ้ามี)

ข้อ ๗๑ ให้กรรมการสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานการสอบสวน โดยประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวนหนึ่งคนจะต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ท้ายรายงานการสอบสวนด้วย หรือผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบัญชีต่อผู้อำนวยการและให้ถือว่าการสอบสวนดังกล่าวในครั้งนั้นเสร็จสิ้น

ส่วนที่ ๘

การพิจารณารายงานการสอบสวน

ข้อ ๗๒ เมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๑ แล้ว ให้มอบหมายงานกฎหมายพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของรายงานการสอบสวนตามข้อ ๗๐ และกระบวนการสอบสวนตามข้อ ๗๓ และข้อ ๗๔ ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เสนอผู้อำนวยการดำเนินการตามข้อ ๗๔ แต่ถ้าเห็นว่า การสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามข้อ ๗๐ ข้อ ๗๓ และข้อ ๗๔ ก็ให้เสนอผู้อำนวยการเพื่อสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๗๓ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติม ให้ผู้อำนวยการสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนสอบสวนเพิ่มเติม โดยจะต้องกำหนดประเด็นพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปให้คณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนเพิ่มเติม

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้หรือมีเหตุอันจำเป็นและสมควรอย่างยิ่ง ผู้อำนวยการจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ และให้นำข้อ ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยให้นำข้อ ๖๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นตามประเด็นที่กำหนดเสนอผู้อำนวยการ ทั้งนี้ การจัดทำรายงานการสอบสวนเพิ่มเติมให้นำข้อ ๗๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๔ เมื่อผู้อำนวยการได้รับสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาและออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการพิจารณาออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้อำนวยการพิจารณาออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และออกคำสั่งตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๗๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๓๖ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป และในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามข้อ ๔๙ ข้อ ๕๔ วรรคสอง ข้อ ๕๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๑ ข้อ ๖๒ และข้อ ๖๔ ให้การสอบสวนเสียไปเฉพาะชั้นตอนนั้น และให้ผู้อำนวยการสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนชั้นตอนใดทำไม่ถูกต้องที่นอกเหนือจากชั้นตอน ตามวรรคหนึ่ง ถ้าการสอบสวนชั้นตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้อำนวยการสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการชั้นตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๗๖ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ให้การดำเนินการทางวินัย แก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ

ข้อ ๗๗ เจ้าหน้าที่ผู้ใดซึ่งพ้นจากตำแหน่งอันมิใช่เพราะเหตุตายและมีกรณีถูกกล่าวหา เป็นหนังสือก่อนหรือหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ว่าขณะปฏิบัติงานได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน ตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีฟ้อง คดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาก่อนพ้นจากตำแหน่ง ว่าในขณะปฏิบัติงานได้กระทำผิดอาญาอันมิใช่เป็น ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้อำนวยการมีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนด ไว้ในข้อบังคับนี้

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหาหรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาหลังจากที่ เจ้าหน้าที่ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งแล้ว ผู้อำนวยการมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้พ้นจากตำแหน่ง โดยต้องเริ่ม ดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง และต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งจะต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้น พ้นจากตำแหน่ง

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิด วินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้งดโทษ

ข้อ ๗๘ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ผู้ใดซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ให้งดโทษ

หมวด ๓

การสั่งลงโทษ วิธีการสั่งลงโทษและการแก้ไขคำสั่งลงโทษ

ส่วนที่ ๑ การสั่งลงโทษ

ข้อ ๗๙ เจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้อำนวยการสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๘๐ โทษทางวินัยมี ๒ ระดับ ๕ สถาน คือ

(๑) โทษวินัยไม่ร้ายแรง

(ก) ภาคทัณฑ์

(ข) ตัดเงินเดือน

(ค) ลดเงินเดือน

(๒) โทษวินัยร้ายแรง

(ก) ให้ออก

(ข) ปลดออก

ข้อ ๘๑ การสั่งลงโทษทางวินัยตามความในข้อ ๗๙ ให้ผู้อำนวยการคำนึงถึงเหตุอันควรบรรเทาโทษตามควรแก่กรณี ได้แก่ การมีคุณสมบัติมาแต่ก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น รับสารภาพและให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการสอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาสอบสวน หรือเหตุอื่นที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่ามิลักษณะทำนองเดียวกัน

เหตุอันควรบรรเทาโทษตามความในวรรคหนึ่ง มิให้นำไปใช้บังคับกับกรณีการสั่งลงโทษปลดออกจากเหตุความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และไม่อุทิศเวลาให้กับโรงพยาบาลอย่างเต็มที่ และฐานความผิดอื่นใดตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

ข้อ ๘๒ กรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและเป็นการกระทำความผิดวินัยครั้งแรกและกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรบรรเทาโทษ ผู้อำนวยการจะงดโทษโดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

ส่วนที่ ๒

วิธีการสั่งลงโทษ

ข้อ ๘๓ วิธีการสั่งลงโทษของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๘๔ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ให้ออก หรือปลดออก ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อ ตำแหน่ง และหน่วยงานของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามข้อใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่งและวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๘๕ การสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

ข้อ ๘๖ การสั่งลงโทษให้ออก หรือปลดออก ห้ามสั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่มิคำสั่งให้พักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษให้ออกหรือปลดออก ให้สั่งให้ออกหรือปลดออกตั้งแต่วันที่พักงานหรือวันที่ให้ออกจากงานไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออก ในกรณีกระทำความผิดวินัยฐานไม่อุทิศเวลาให้กับโรงพยาบาลอย่างเต็มที่และไม่กลับมาปฏิบัติงานอีก ให้สั่งปลดออกตั้งแต่วันที่มิอุทิศเวลาให้กับโรงพยาบาล

(๓) การลงโทษให้ออกหรือปลดออก ในการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งให้ออกหรือปลดออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่ได้มีการส่งลงโทษให้ออกหรือปลดออกไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษให้ออกหรือปลดออก กรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่พ้นจากตำแหน่งตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันที่พ้นจากตำแหน่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้ส่งลงโทษให้ออกหรือปลดออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องพ้นจากตำแหน่งตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๕) การส่งลงโทษให้ออกหรือปลดออก ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกส่งลงโทษนั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกไปก่อนแล้ว ให้สั่งให้ออกหรือปลดออกย้อนหลังไปถึงวันที่ลาออกนั้น

(๖) การส่งลงโทษให้ออกหรือปลดออก ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกส่งลงโทษนั้นได้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้สั่งให้ออกหรือปลดออก ย้อนหลังไปถึงวันที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกหรือปลดออกย้อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออกหรือปลดออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะพ้นจากตำแหน่งตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกส่งลงโทษนั้น

ข้อ ๘๗ กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ใด ซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปแล้วแต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อน และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้อำนวยการสั่งงดโทษ

ข้อ ๘๘ เมื่อได้มีคำสั่งลงโทษ หรืองดโทษแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานและให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษไว้หนึ่งฉบับด้วย ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อได้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ทราบตามวรรคหนึ่งได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ส่วนที่ ๓

การแก้ไขคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๘๙ วิธีการแก้ไขคำสั่งลงโทษของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๙๐ ในกรณีที่มีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ให้ผู้อำนวยการมีคำสั่งใหม่ โดยให้ส่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิม แล้วสั่งใหม่ให้เป็นไปตามนั้น

คำสั่งใหม่ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) อ้างถึงคำสั่งลงโทษเดิมก่อนมีการเพิ่มโทษ ลดโทษหรืองดโทษ

(๒) อ้างถึงเหตุแห่งการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ แล้วแต่กรณี โดยแสดงสาระสำคัญโดยสรุปไว้ด้วย

(๓) สั่งให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมตาม (๑) และมีคำสั่งใหม่ให้เป็นไปตาม (๒)

(๔) ระบุวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้ว

ข้อ ๙๑ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษปลดออกหรือให้ออก ถ้ามีการลดโทษเป็นให้ออกหรือเพิ่มโทษเป็นปลดออก จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้หน้าข้อ ๘๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่คำสั่งเดิมเป็นคำสั่งลงโทษปลดออกหรือให้ออก ถ้ามีการลดโทษเพื่อจะสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรืองดโทษ ในคำสั่งใหม่ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับตำแหน่งและสั่งลงโทษใหม่ในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรืองดโทษ แล้วแต่กรณี

การสั่งให้กลับเข้ารับตำแหน่ง ให้สั่งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตามเดิม หรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่ง ประเภท และระดับอื่นที่ผู้อำนวยการเห็นสมควร ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่ไมอาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับตำแหน่งได้ เพราะเหตุที่ก่อนที่จะมีคำสั่งใหม่นั้น ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากเหตุอื่น ให้สั่งงดโทษหรือสั่งยุติเรื่อง แล้วแต่กรณี แล้วให้แสดงเหตุที่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับตำแหน่งไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๔๓ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๔๔ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษให้ออกหรือปลดออก เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลัง

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่คำสั่งลงโทษเดิมเป็นคำสั่งลงโทษในความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้ามีการเพิ่มโทษ ลดโทษ หรืองดโทษ ในคำสั่งใหม่ให้ระบุงการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับไปแล้วดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินเดือนที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๒) ถ้าเป็นการเพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนเป็นให้ออกหรือปลดออก ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๓) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษภาคทัณฑ์ ให้ลงโทษให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่ได้มีการตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนผู้นั้นไปเท่าใด ให้คืนเงินที่ได้ตัดหรือลดไว้ดังกล่าวให้ผู้นั้น

(๔) ถ้าเป็นการลดโทษให้เป็นโทษตัดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม และให้คืนเงินที่ได้ลดไปแล้วนั้นให้ผู้นั้น

(๕) ถ้าเป็นการเพิ่มหรือลดอัตราโทษของโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้คิดคำนวณจำนวนเงินที่จะตัดหรือลดตามอัตราโทษใหม่จากเงินเดือนเดิมในขณะที่มีคำสั่งลงโทษเดิม ในกรณีที่จำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษใหม่ ต่ำกว่าจำนวนเงินที่ได้ถูกตัดหรือลดตามคำสั่งลงโทษเดิมให้คืนเงินส่วนที่ได้ตัดหรือลดไว้เกินนั้นให้ผู้นั้น

ข้อ ๔๖ ผู้ถูกลงโทษทางวินัยมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับและการสอบสวนนั้นยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการวินัย พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

การใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว ว่าด้วยวินัย การรักษา วินัย และการดำเนินการวินัย พ.ศ. ๒๕๖๓ หรือกรณีที่มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวน ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จะดำเนินการได้เป็นประการใดให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายพิศิษฐ์ ศรีประเสริฐ)
ประธานกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว